

Pismo parafii
pw. św. Karola Boromeusza
w Poznaniu

„U Boromeusza”

Październik 2010 (21) nr 4

Jan Paweł II
ODWAGA ŚWIĘTOŚCI

Słowo redakcji

...i czas wakacji już dawno zapomniany... Powstał nowy numer naszej parafialnej gazetki, który proponujemy na długie jesienne wieczory. Dzisiaj w sposób szczególny przypominamy osobę i nauczanie Jana Pawła II z okazji 32 rocznicy wyboru na stolicę Piotrową. Jest to duchowe przygotowanie naszego narodu do beatyfikacji. Miesiąc październik jest szczególnie związany z Różańcem. Chciejmy, aby nasza modlitwa w tym miesiącu, przez przyczynę Matki Bożej, wznosiła się do Boga w naszych intencjach.

Redakcja

Wspólnie przeżyliśmy...

Gdy pomyślimy o wakacjach wspominamy je bardzo miło.

Dzieci wypoczywały z ks. Proboszczem nad morzem w Kamieniu Pomorskim i Świnoujściu (18 – 25.07), a ministranci z ks. Szczepanem w Kłodzku u franciszkanów (15 – 21.08). W czasie wakacji odbyły się także dwa turnusy półkolonii, gdzie dzieci, wspólnie bawiąc się i zwiedzając miasto, przeżyły w naszej parafii piękne wspólne chwile, które służyły odpoczynkowi i budowaniu wspólnoty dziecięcej.

19.09. gościliśmy w naszej parafii ks. Bogusława Witkowskiego – misjonarza Krwi Chrystusa, który przybliżał nam duchowość Wspólnoty Krwi Chrystusa. Popołudniu, po Koronce do Miłosierdzia Bożego, odbyło się spotkanie z ks. Misjonarzem.

W dniach 20 – 23.09 odbyła się pielgrzymka na Lubelszczyznę. Ks. Proboszcz i Parafianie zwiedzali piękne okolice Kazimierza Dolnego, Puław i Sandomierza pogłębiając ducha pielgrzymy i wrażliwości na piękno polskiej kultury.

A ks. Wikariusz wraz z Parafianami 8 – 9.10. wyruszył na pielgrzymkę do Częstochowy, by polecić cały rok duszpasterski i katechetyczny Matce Bożej Częstochowskiej i zobaczyć Matkę Najświętszą w nowej sukience.

W niedzielę 10.10. ks. Proboszcz przedstawił naszej wspólnotcie pierwszych nadzwyczajnych szafarzy Komunii św. p. Łukasza Strażyńskiego i p. Grzegorza Wojtasika, którzy przeszli rok przygotowania do pełnienia tej funkcji w naszej parafii. Ks. Arcybiskup w czerwcu ustanowił ich szafarzami i będą oni roznosić Komunię św. do chorych, a także rozdawać ją podczas niedzielnych Mszy św.

Tej samej niedzieli przeżywaliśmy również Dzień Papieski, podczas którego odbyła się wystawa dzieł Jana Pawła II. Więcej informacji o wystawie można znaleźć na stronie 7.

SŁOWO PROBOSZCZA

Moi Kochani!!!

Już minął miesiąc od rozpoczęcia nowego roku szkolnego i duszpasterskiego. Dziękując za owocne wakacje z nadzieją patrzymy w przyszłość. Przeżywamy październik – miesiąc różańcowy. Zapraszam dzieci jak i starszych do codziennej modlitwy różańcowej. Matka Boża w czasie objawień fatimskich zachęcała: „Odmawiajcie codziennie różaniec”.

Wraz z nowym rokiem podejmujemy różne działania duszpasterskie. Cieszę się, że powstała w naszej parafii grupa: Eucharystyczny Ruch Młodych skupiająca dzieci, które poznają jeszcze głębiej życie sakramentalne, szczególnie Eucharystię. Wielką radością parafii są ministranci, lektorzy i młodzież, która każdego wieczoru wtorkowego gromadzi się na modlitwie Taize. Od wakacji w naszych salkach istnieje świetlica prowadzona przez młodzież i studentów, którzy pomagają dzieciom w odrabianiu lekcji oraz prowadzą warsztaty. Obok dzieci i młodzieży wielkim wsparciem duchowym dla naszej rodziny parafialnej są działające grupy, takie jak: Żywy Różaniec, Caritas, Wspólnota Krwi Chrystusa, Miłosierdzie Boże, Krąg Biblijny...

Drodzy Ukochani Parafianie. Dziękując Wam za modlitwę proszę o jeszcze większe zaangażowanie dzieci i młodzieży, ale także rodziców i dziadków w budowanie piękniejszej duchowej wspólnoty parafialnej.

Jeśli chodzi o sprawy budowlane to najpierw pragnę Wam bardzo serdecznie podziękować za modlitwę i ofiary na rzecz budowy kościoła. Przez 3 lata udało nam się bardzo dużo na tej płaszczyźnie osiągnąć. Jesteśmy na etapie wyposażania salek parafialnych, w których chciałbym też utworzyć parafialną kawiarenkę.

Budowa kościoła powoli postępuje. Wszystkim dobrodziejom składam Wielkie Bóg Zapłać i polecam Was Bożej Opatrzności.

Wasz Proboszcz

Jan Paweł II

W kolejną rocznicę wyboru Jana Pawła II na stolicę Piotrową pragniemy zgłębiać Jego duchowe dziedzictwo. Dziś przypominamy słowa, które Jan Paweł II wypowiedział w Skoczowie, 22 maja 1995 r. fragment pt. „Polska potrzebuje dzisiaj ludzi sumienia”.

Drodzy Bracia i Siostry!

(...) Świadectwo męczenników jest dla nas zawsze jakimś wyzwaniem - ono prowokuje, zmusza do zastanowienia. Ktoś, kto woli raczej oddać życie, niż sprzeniewierzyć się głosowi własnego sumienia, może budzić podziw albo nienawiść, ale z pewnością nie można wobec takiego człowieka przejść obojętnie. Męczennicy mają nam więc wiele do powiedzenia. Jednak przede wszystkim oni pytają nas o stan naszych sumień - pytają o naszą wierność własnemu sumieniu. Sumienie... Sobór Watykański II nazywa sumienie „najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka” i wyjaśnia: „W głębi sumienia człowiek odkrywa prawo, którego sam sobie nie nakłada, lecz któremu winien być posłuszny i którego głos wzywający go zawsze tam, gdzie potrzeba, do miłowania i czynienia dobra a unikania zła, rozbrzmiewa w sercu nakazem: czyń to, a tamtego unikaj” (Gaudium et spes, 16).

Jak widać z powyższego tekstu, sumienie jest dla każdego człowieka sprawą o zasadniczym znaczeniu. Jest ono naszym wewnętrznym przewodnikiem i jest także sędzią naszych czynów. Jakże ważne jest więc, aby nasze sumienia były prawe, aby ich osądy oparte były na prawdzie, aby dobro nazywały dobrem, a zło - złem. Aby - wedle słów Apostoła - umiały „rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe” (Rz 12,2). Nasza Ojczyzna stoi dzisiaj przed wieloma trudnymi problemami społecznymi, gospodarczymi, także politycznymi. Trzeba je rozwiązywać mądrze i wytrwale. Jednak najbardziej podstawowym problemem pozostaje sprawa ładu moralnego. Ten ład jest fundamentem życia każdego człowieka i każdego społeczeństwa. Dlatego Polska woła dzisiaj nade wszystko o ludzi sumienia! Być człowiekiem sumienia, to znaczy przede wszystkim w każdej sytuacji swojego sumienia słuchać i jego głosu w sobie nie zagłuszać, choć jest on nieraz trudny i wymagający; to znaczy angażować się w dobro i pomnażać je w sobie i wokół siebie, a także nie godzić się nigdy na zło, w myśl słów św. Pawła: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj!” (Rz 12,21). Być człowiekiem sumienia, to znaczy wymagać od siebie, podnosić się z własnych upadków, ciągle na nowo się nawracać. Być człowiekiem sumienia, to znaczy angażować się w budowanie królestwa Bożego: królestwa prawdy i życia, sprawiedliwości, miłości i pokoju, w naszych rodzinach, w społecznościach, w których żyjemy, i w całej Ojczyźnie; to znaczy także podejmować odważnie odpowiedzialność za sprawy publiczne; troszczyć się o dobro wspólne, nie zamykać oczu na biedy i potrzeby bliźnich, w duchu ewangelicznej solidarności: „Jeden drugiego brzemiona noście” (Ga 6,2). (...) Bracia i Siostry! Czas próby polskich sumień trwa! Musicie być mocni w wierze! Dzisiaj, kiedy zmagacie się o przyszły kształt życia społecznego i państwowego, pamiętajcie, iż zależy on przede wszystkim od tego, jaki będzie człowiek - jakie będzie jego sumienie.

Rozważając te słowa także naszą modlitwą wspierajmy całe dzieło procesu beatyfikacji byśmy już wkrótce radować się mogli osobą Jana Pawła II jako błogostawionym i świętym.

Niezwykłe fascynacje naszych parafian

Jan Paweł II, Biskup Rzymu, Wikariusz Jezusa Chrystusa. Następca Księcia Apostołów, Najwyższy Kapłan Kościoła Powszechnego, Patriarcha Zachodu, Prymas Italii, Arcybiskup i Metropolita Prowincji Rzymskiej, Suwerenny Władca Państwa i Miasta Watykańskiego, Sługa sług Bożych – Karol Wojtyła w stroju pontyfikalnym na znaczkach Panamy, Irlandii i Filipin.

[13]

[Udostępniono z kolekcji
Stanisława Kandulskiego]

Pokolenie JP II

Czy istnieje pokolenie JP II? Wydaje się, że bardziej uzasadnione jest pytanie o to, czy przesłanie, jakie kierował do nas Jan Paweł II, nadal pozostaje aktualne i ważne. Odpowiedź jest jednoznacznie pozytywna. Świadczą o tym ludzie angażujący się w przeróżne dzieła, którym patronuje Jan Paweł II, np. dzieło biblijne im. Jana Pawła II, Fundacja III Tysiąclecia – fundująca stypendia zdolnej młodzieży, szkoły im. Jana Pawła II oraz tysiące czytelników książek Papieża Polaka. Kategoria „Pokolenie JP II” obejmuje ludzi w różnym wieku i z różnych środowisk, których łączą podobne więzy i wartości, a także podobna postawa wobec Boga i człowieka.

Jan Paweł II dotykał naszych serc nie tylko pięknem słowa czy wdziękiem gestu, lecz ewangeliczną prawdą o tym, że każdy z nas jest ukochanym dzieckiem Boga, że każdy tęskni za tym, by kochać i być kochanym, że każdy powołany jest do życia w wolności, świętości i radości dzieci Bożych. Demaskował absurdalność mitów o istnieniu łatwego szczęścia w różnych jego przejawach: łatwe więzi (wolne związki), łatwe wychowanie (bezzstresowe), łatwe przyjemności i karierę (bardziej mieć niż być) itd. Przez prawie 30 lat ukazywał, że uleganie iluzji łatwego szczęścia prowadzi do poważnego kryzysu więzi i wartości oraz do wielkiego cierpienia człowieka, a w konsekwencji do uzależnień i do cywilizacji śmierci.

Jan Paweł II uczył, że człowiek święty i szczęśliwy to ktoś, kto samemu sobie stawia twarde wymagania, kto kieruje się sumieniem uformowanym na Dekalogu oraz kto słucha Boga bardziej niż ludzi. Postać i postawa Jana Pawła II ma znaczenie nie tylko dla młodych ludzi, ale dla każdego człowieka pragnącego kształtować swoje życie na fundamencie wiary, nadziei i miłości chronionej normami moralnymi.

Jan Paweł II uczy nas profilaktyki skutecznej, opartej na realizmie Ewangelii, której pierwsza zasada brzmi: zło dobrem zwyciężaj. Jakże ważne jest zastosowanie tej zasady w wychowaniu dzieci i młodzieży, aby nauczyć ich dojrzałej sztuki życia w każdej dziedzinie. Może warto zapoznać się z nauką Jana Pawła II, aby wprowadzać ją w życie we własnej rodzinie, środowisku, pracy, w szkole i tam gdzie jesteśmy.

Nasza parafia powołana jako wotum wdzięczności za pontyfikat Jana Pawła II otrzymała wraz z tym zaszczytem zadanie przyjęcia dziedzictwa nauki Jana Pawła II, po to, aby dzielić się tym bogactwem myśli i wartości, jakimi żył Jan Paweł II. Może trzeba by i w naszej parafii ujawniło się pokolenie JP II? Jeśli czujesz się związany uczuciowo i mentalnie z osobą Jana Pawła II, spotkałeś Go osobiście w swoim życiu, zachwycił Cię swoją świętością i doceniasz to bogactwo duchowe, które przekazał nam w spadku, wiedz, że nie jesteś odosobniony, jest wielu parafian, którzy na co dzień umacniają się postawą tego niezwykłego świadka, jakim jest dla nas Jan Paweł II. Redakcja czeka na kontakt z Tobą. Zgłoś się, a gdy będzie nas wielu może utworzymy parafialną grupę Jana Pawła II?

Miłośniczka Jana Pawła II

Wszystkich, którzy chcieliby odkrywać osobę Jana Pawła II i Jego nauczanie zapraszamy 7 listopada do naszej kawiarenki im. Jana Pawła II na godz. 16.00 na spotkanie poświęcone czci Jana Pawła II. Jeśli posiadasz jakieś zdjęcia z Janem Pawłem II, błogosławieństwa lub inne pamiątki to przynieś i opowiedz o Twoim spotkaniu z Ojcem Świętym Janem Pawłem II. Zapraszamy!!!

Wystawa dzieł Jana Pawła II

Z okazji Dnia Papieskiego w naszej parafii udało się zebrać dzieła Jana Pawła II, których jest bardzo wiele. Powstało wiele Encyklik, Listów apostolskich, Adhortacji apostolskich, Konstytucji apostolskich, setki przemówień, homilii, katechez, wypowiedzi na audyencjach. Jan Paweł II słynął też z działalności artystycznej i pisarskiej warto wspomnieć choćby z czasów Karola Wojtyły: „Brat naszego Boga”, „Przed sklepem jubilera”, „Miłość i odpowiedzialność”, „Osoba i czyn”, i z czasów Jana Pawła II: „Przekroczyć próg nadziei”, „Dar i Tajemnica”, „Tryptyk Rzymski”, „Wstańcie, chodźmy”, „Pamięć i tożsamość” i wiele innych.

Na naszej wystawie, oprócz książek Jego autorstwa, pojawiły się także liczne publikacje o Janie Pawle II, których podczas Jego pontyfikatu i po śmierci pojawiło się wiele. Najważniejsze, abyśmy nie tylko podziwiali Jego osobę, ale także wsłuchiwali się w nauczanie, które nam przekazywał i czego nas uczył, byśmy zasłuchani w Jego słowa bardziej przybliżali się do Boga i pogłębiali wiarę.

Dziękujemy wszystkim Parafianom, którzy udostępnili nam swoje pozycje książkowe i przyczynili się do powstania wystawy. Wszystkim składamy Bóg Zapłać.

Nie zapominajmy także o modlitwie o rychłą kanonizację Jana Pawła II:

**Boże w Trójcy Przenajświętszej,
dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II,
w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć,
chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości.
On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu
i matczynemu wstawiennictwu Maryi,
ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza,
wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego,
jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą.
Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski,
o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa Papież Jan Paweł II, zostanie rychło
włączony w poczet Twoich świętych.
Amen.**

Ex Libris (1):

„Doprawdy, także zwierzęta będą nas sądzić”

Chciałabym w tej rubryce, zachęcać Was do sięgania po książki, nie zawsze najnowsze, stojące na półce w osiedlowej bibliotece, księgarni, a może u Was w domu lub u sąsiada. Może w przyszłości przy naszej Parafii powstanie biblioteczka, albo planowana kawiarenka weźmie coś z niedawno otwartej „Cafe Misja” przy Farze, gdzie można popijać kawę i czytać znajdujące się tam książki.

Dziś, ze względu na przypadające na początku października wspomnienie Św. Franciszka, patrona m.in. zwierząt, sięgam do zbiorów poezji ks. Jana Twardowskiego oraz zbioru refleksji ks. Stanisława Musiała SJ. Pragnę pokazać, co i jak pisali oni o zwierzętach, naszych z nimi związkach i powinnościach. Także dlatego, że jesień i zima to dla wielu zwierząt trudny do przeżycia czas. Każdy może im w jakiś sposób pomóc – bezpośrednio albo poprzez wsparcie ludzi zajmujących się zwierzętami.

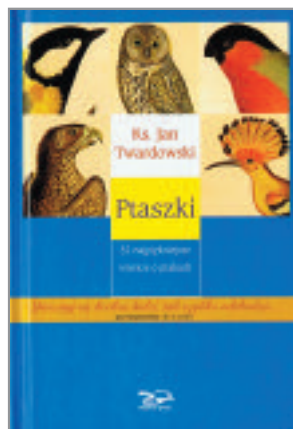
Kiedy pod koniec lat 70-tych ubiegłego wieku moja wspaniąta Szefowa pożyczyła mi „Znaki ufności” śp. ks. Jana Twardowskiego, przepisałam ręcznie prawie cały tomik do zeszytu, bo nie było szans na szybkie jego wznowienie lub wydanie nowego.

Nie będę omawiała całości Jego bogatej twórczości, bo mam nadzieję, że jest ona dość znana. Niech Ksiądz Jan od Biedronki sam przemówi w sprawie zwierząt, na przykład czego może nauczyć nas pies:

CZEKANIE

Popatrz na psa uwiązanego przed sklepem
o swym panu myśli
i rwie się do niego
na dwóch łapach czeka
pan dla niego podwórzem łąką lasem domem
oczami za nim biegnie
i tęskni ogonem

pocałuj go w łapę
bo uczy jak na Boga czekać

Wydawało mi się jeszcze do niedawna, że jestem autorką oryginalnej definicji zwierzęcia, mianowicie: „zwierzę, to stworzenie do słuchania naszych zwierzeń”. Tymczasem niedawno za pośrednictwem książki śp. ks. Stanisława Musiała pt. „Dwanaście koszy ułomków” dowiedziałam się, że w XVI wieku o Jeronimo Gracian, karmelita zaprzyjaźniony z przysłą

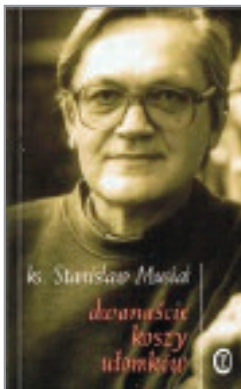

świętą Teresą z Avila, polecił pewnej zakonnicy cierpiącej na depresję, by zwierzała się codziennie kotu. Z czasem została ona najradośniejszą karmelitanką w swej wspólnotce. No jasne!

W 2001 roku ks. St. Musiał w czasie wakacji zastępował proboszcza w parafii św. Mikołaja w Monachium. Został tam kotkę Kasjopeję. Szybko się z nią zaprzyjaźnił, a stronicie „Dwunastu koszy ułomków” jej poświęcone, są balsamem dla duszy miłośników kotów.

„Lubiła siedzieć na moim biurku, gdy przy nim pracowałem. Tak samo lubiła siedzieć na stole w kuchni, gdy spożywałem przy nim posiłki. (...) Czasami nasz wzrok się spotykał. Miała niekiedy bardzo przenikliwe oczy. Potrafiliśmy patrzeć sobie w źrenice nawet przez kilka minut. (...) Na noc zostawiałem wszystkie drzwi na piętrze otwarte. Otwierałem także okno w pokoju, w którym spałem, wychodzące na dach zakrystii. Kasjopeja lubiła spędzać wczesne godziny nocne na tym właśnie dachu. Potrafiła siedzieć na nim nieruchomo godzinami i wsłuchiwać się w nocne tętno życia wielkiego miasta. Czasem widziałem ją wpatrzoną w niebo. (...) Zwykle koło północy wracała z dachu do pokoju i kładła się przy moich stopach na łóżku. O świcie zmieniała legowisko. Cichutko, na końcach paluszków „przemierzała” mnie wzdłuż, aż ku głowie. Kładła się na poduszce, blisko mej twarzy, pyszczkiem ku mnie, tak iż czułem jej oddech. Mruczała przy tym swoje „pacierze” (...), po pewnym czasie owo mruczenie ustawało i Kasjopeja oddychała bezszelestnie. Niekiedy budziła się i głośno mnie łapką po twarzy. Robiła to z taką niezwykłą delikatnością, iż nie wierzę już teraz Arystotelesowi, wychwalającemu ludzką rękę jako najsubtelniejsze i najsprawniejsze „narzędzie”.

Oto jeszcze jeden fragment „Dwunastu koszy ułomków” - opis drzeworytu z XV wieku, zamieszczonego w ascetycznym dziele norymberskiego franciszkanina Stefana Fridolina: „Drzeworyt przedstawia Chrystusa idącego pośród zwierząt, w pejzażu zimowym, wśród drzew (...). Chrystus ubrany jest w tunikę opadającą sztywno do samej ziemi. Otacza Go sześćdziesięć zwierząt. Jest tam i pies, i świnia, i lew, i mityczny jednorożec. Przednimi łapami <wdrapują się> na szatę Chrystusa. Zachowanie zwierząt wskazuje na radość ze spotkania z Nim. (...) Tak! Chrystus pośród zwierząt. Chrystus, który podczas czterdziestu dni na pustyni <żył wśród zwierząt>, po to by nas nauczyć żyć w przyjaźni z nimi. By ziemia nie stała się pustynią!”

Barbara

Dla rodziców i nie tylko...

Pomyśl, zanim odejdziesz....

Rozstanie... – tu rozpoczyna się dramat, który trwać będzie wiele lat, a nawet i całe życie. Będzie powracać jak bumerang we wspomnieniach, których nie można wymazać z pamięci, będzie ujawniać się w ważnych życiowych sytuacjach, decyzjach i wyborach.

Gdy jedno z rodziców odchodzi na skutek śmierci, wówczas ból i smutek po utracie drogiej nam osoby można z czasem ukoić, wierząc, że była to wola Boża. Wiara w Miłosierdzie Boże leczy duszę i psychikę, choć jest to proces trudny i długi. Śmierć ukochanej osoby może wywołać także inną reakcję – bunt, nienawiść, żal do Boga. Dramat rozciąga się wówczas na sferę życia religijnego, niejednokrotnie powodując utratę wiary, obalenie dotychczasowego systemu wartości.

Inaczej sytuacja przedstawia się w przypadku odejścia, zdrady, rozwodu. Wówczas jest to odejście z własnej woli. Rozwód, zdrada jest niekonsekwencją wobec przysięgi małżeńskiej, zatem łamie wszelką gwarancję bezpieczeństwa. Jest to odejście „nieusprawiedliwione”. Co wówczas czuje dziecko? Jest biernym uczestnikiem konfliktu rozgrywającego się między mamą i tatą, oni podejmują decyzję, a dziecko ponosi konsekwencje. Było zapewne „owocem miłości”, a teraz staje się „kartą przetargową”. Nie rozumie spraw dorosłych, jednakże czuje niepokój, traci poczucie bezpieczeństwa. Jego osoba, wola, opinia nie są brane pod uwagę. Czuje się zdradzone, oszukane, traci pewność, że nadal jest kochane. Dziecko traci poczucie swojej wartości, przestaje być ważne dla kogoś, kto miał być filarem bezpieczeństwa. Zamyka się w sobie, nie potrafi wypowiedzieć swojego stanu psychicznego, musi samotnie zmagać się ze swoimi zmartwieniami, zabiera je ze sobą do przedszkola i do szkoły. Niejednokrotnie wstydzi się całej sytuacji poczytując ją, jako życiową porażkę i odrzucenie. Dostosowuje się do ludzi, staje się nieufne, choć szczególnie teraz brakuje mu ciepła i bliskości kochanych osób. Choć o niczym nie mówi, szuka zrozumienia, wysyła komunikaty w postaci agresywnych zachowań, braku dotychczasowych zainteresowań, ignorowania obowiązków. Bunt, wulgaryzmy, niszczenie zabawek stanowią odzwierciedlenie wewnętrznego chaosu emocji i myśli, są manifestacją braku akceptacji istniejącego stanu rzeczy. Dziecko chce zwrócić na siebie uwagę, zainteresować swoją osobą, na nowo zaistnieć. Odejście rodzica wpływa na zmianę osobowości dziecka. Dotychczasowe życie miało harmonijny rytm: wspólny obiad, wspólne oglądanie telewizji, wspólne spacerowanie, odwiedziny u babci, wspólne święta. Nagle już nigdy nic nie będzie wspólne, już nigdy nic nie będzie odbywać się razem. Święta stają się okazją do bolesnych wspomnień. Gdy odchodzący rodzic zakłada nową rodzinę i ma inne dziecko, to nawet trudno wyobrazić sobie ten ogrom bólu, poczucia zagubienia, zranionej i odrzuconej miłości pozostawionego dziecka. Mały człowiek doświadcza zdrady, nie potrafi ustosunkować się do tej sytuacji. Wie, że jego rodzic ma nową rodzinę, on jednak sam znajduje się poza nią, nie ma tam miejsca dla niego. Problem rozstania się rodziców, odejście jest bardzo złożony... istnieją rozmaite powody takich decyzji. Czy jednak brany jest pod uwagę aspekt psychicznych i emocjonalnych konsekwencji, jakie ponosi dziecko? Gdybyś kiedyś chciał odejść, miej świadomość tego, jaką bierzesz na siebie odpowiedzialność. Nie będziesz widział łez swojego dziecka, a wszystko w domu będzie mu przypominać Ciebie. Żadne święta nie będą dla niego wesołe, nie ucieszą go prezenty. Teraz już wszystko będzie inne, smutne... a więc... pomyśl, zanim odejdziesz.

Ważne informacje:

Msze św. w kaplicy

Niedziele:

- godz. 8.00
- godz. 9.30
- godz. 11.00 dla dzieci
- godz. 12.15
- godz. 18.00
- godz. 19.30 dla młodzieży i studentów

Dni powszednie:

- godz. 8.00
- godz. 18.00

Spowiedź św.

pół godziny przed każdą Mszą św.

Biuro parafialne jest czynne:

poniedziałek i środa od 16.30 do 17.30

piątek od 8.30 do 10.00.

(Biuro parafialne znajduje się przy kaplicy).

Kontakt z parafią:

Parafia pw. św. Karola Boromeusza

os. Pod Lipami 100

61-638 Poznań

Tel. 662 589 800

e-mail: biuro@boromeusz.pl

www.boromeusz.pl

W najbliższym czasie...

Od poniedziałku do piątku o godz. 17.00 zapraszamy dzieci na **Różaniec**.

Różaniec dla młodzieży i starszych po Mszy św. wieczornej o godz. 18.00, a w sobotę i niedzielę pół godz. przed wieczorną Mszą Świętą, czyli o godz. 17.30.

Wspólnota Żywego Różańca spotyka się w pierwszą środę każdego miesiąca na Mszy św. o godz. 18.00, a po Mszy uczestniczy w konferencji i spotkaniu.

Wspólnota Krwi Chrystusa spotyka się w każdy wtorek po Mszy św. wieczornej, a modlitwa do Krwi Chrystusa jest w czwartek o godz. 17.30.

Wspólnota Miłosierdzia Bożego prowadzi koronkę do Miłosierdzia Bożego w każdy piątek o godz. 17.30 i w niedzielę o godz. 9.10.

Spotkania Grupy Biblijnej w środy o godz. 19.00 (grupa spotyka się w II i IV środę miesiąca).

Grupa dziecięca Eucharystycznego Ruchu Młodych spotyka się w piątki o godz. 17.30.

Modlitwa Wspólnoty Taize odbywa się co wtorek o godz. 19.00.

4 listopada 2010 r. o godz. 18.00 będziemy przeżywali w naszej parafii **uroczystości odpustowe ku czci św. Karola Boromeusza**. Będzie im przewodził ks. Arcybiskup Stanisław Gądecki.

7 listopada w naszej kawiarence im. Jana Pawła II o godz. 16.00 odbędzie się **spotkanie poświęcone osobie Jana Pawła II**.

Gazetka powstaje przy współpracy ludzi dobrej woli. Możesz do nich dołączyć.

Zapraszamy do współpracy.

Kontakt z redakcją:

Parafia pw. św. Karola Boromeusza, os. Pod Lipami 100, 61-638 Poznań,
biuro parafialne - ks. Szczepan, www.boromeusz.pl lub szczepan555@interia.pl

Dla naszych kochanych

Aniołków

i nie tylko....

Witamy naszych Milusińskich!!!

Witajcie Kochane Aniołki!!! :-)

Długo nie spotykaliśmy się z Wami... no, bo były wakacje, a potem tyle spraw w szkole... sami zresztą wiecie :-), ale teraz już będziemy z Wami systematycznie.

A na początek proponujemy Wam test :-)...
Z PILNOŚCI! Może warto ją zbadać na początek roku szkolnego?

A oto on:

1. Pilny uczeń moim zdaniem przypomina:

- a - dzięcioła
- b - motyla
- c - pszczołę.

2. Pilność kojarzy mi się z:

- a - odpowiedzialnością, sumiennością, pracowitością
- b - nieopłacalnym wysiłkiem i stratą czasu
- c - dobrymi stopniami i najlepszymi ściągami.

3. Gdy pani zapowiada sprawdzian:

- a - uczę się codziennie po trochu i w końcu dostaję 5
- b - strasznie narzekam, ale w końcu biorę się do pracy i wychodzę na 4
- c - znowu złe ściągi! Jak ja to powiem rodzicom?

4. W moim pokoju zawsze jest:

- a - według mnie porządek, ale rodzice mówią, że mogłoby być lepiej
- b - schludnie i czysto, bo często sprzątam
- c - bałagan! Bałagan! Bałagan! Kocham go!

TEST Z PILNOŚCI

Punktacja:

- 1. a-2 b-3 c-1
- 2. a-1 b-3 c-2
- 3. a-1 b-2 c-3
- 4. a-2 b-1 c-3

4 - 5 punktów - idealnie

6 - 8 punktów - średnio

9 - 12 punktów - niedobrze, jest nad czym pracować

Życzymy wszystkim Uczniom i Uczennicom samych sukcesów w nauce!!! Niech ten rok szkolny będzie przygodą, w której będziecie odkrywać tajemniczy świat nauki. To naprawdę fascynująca przygoda. Przekonajcie się sami! :-)

Pamiętajcie o Różańcu!!! :-)